

di sòcci, con l'arecugèita de dæti iconogràfici e bibliogràfici. N'è ségoio numeròxi intervènti, con pài da seu existénsa inta preistòia e ascì di sugerimènti: “o dovìa êse miròu a rafigurâ 'na ‘aspèrta vigilànsa”, opùre “o rapresentâ a costumànsa zenéize de no acetâ pe òo colòu tûtto quéllo che ghe vègne propòsto”; comónque vâlda l'idèa de lasciâlo incornixòu inte 'n çercio⁽¹⁰⁾.

No l'è mancòu e crìtiche: un sòccio o l'â ripropòsto quéllo do 1923 perchê òrmâi identificòu a primma vista; un âtro o propònn-e quèlo de monæ ò di editti da Repùblica ò di âtri scîti çitadin⁽¹¹⁾. E no l'è mancòu e pigiâte in gîo⁽¹²⁾; un âtro o çerca de smitizâ i toin açéixi che poéivan trasformâ o scinbolo do medagiòn inte 'n pendalòcco; un âtro a-a fin o propònn-e quéllo de Goffredo de Crollanza⁽¹³⁾.

In concluxón, tra disègni e scarabòcci, i griffi propòsti da Elena Pongiglione sòn stæti definii i mëgio, e o seu griffo⁽¹⁴⁾ o l'è quéllo che gh'èmmo ànche ancheu.

Sòlo do 2008 o gràn cançelê Maurizio Daccà o l'â pensòu de registrâ o màrco pe evità inpròprie copiatùe e distorxiòin d'ûzo.

Notte

1 – “dictis facta respondent”.

2 – co-o griffo misso inta croxèa de bànde rósse; ma da quæ no n'è arestòu tràccia.

3 – disegnâ da F.Bozzo o 2 arvî do 1923.

4 – o griffo o l'èa sòlo inta çimma de l'asta; travaggiu a sbàlo metâlico da Angelo Vannones.

5 – co-o griffo rósso in càmpo giànco, de aotò sconosciùo.

6 – Inti Boletìn segoénti, l'è conpàro ànche 'n griffo de M. Oberti (Màia ò Margàita), anche lè criticòu d'èse tròppo di ispiraziòn mediterània e no orientâle.

7 – 19.12.54; 27.5.60; 28.5.63; 22.4.72.

8 – in scî tinbri gh'èa quéllo incizo da Alberto Boccaleone.

9 – constatòu ch'o l'èa dèuviòu quéllo do 1923, Elena Pongiglione a l'â propòsto tréi bosètti, con mëgio inpostaziòn medievâle; quéllo çernùo o l'è ancón ancheu in dèuvia.

10 – ànche se quarchedùn o l'â rimarcòu che “coscì o pâ scimile a 'n marchio de fâbrica industriâle ò de comèrçio”.

11 – Catedràle, Pâxo (Palàsso Ducâle), pòrte e làpide pò-u Gandolin (via Corsica), gonfalon do Comùn e stemma do Genoa.

12 – Gh'è chi l'â ciamòu ‘polanca sciumâ’, ‘trónfio bibin’, ‘co-a còda da scimìa’, ‘sgràçiuo co-e àe a pònta: da istrice’. Un féugio manoscrito, anònimo e sènsa dæta, o critica (probabilménte quéllo do 1923): «tòsso, co-in pâ d'æe asolutaménte inùtili tâli da no poéi arèze màncò 'n polin e o mòstra boriozaménte 'na fâccia da galinn-a ... o l'alóngna mêza adormìa 'na sànpa artrítica e-e gånbe de derê ghe fàn pietozaménte pillo... pe quàn te cónsta quèsto griffo, ò bibin, o l'è lontàn da l'arcigno, minaciòzo, magàra sgréuzzo griffo medievâle».

13 – inte l'Enciclopedia araldico-cavalleresca, ed. 1977.

14 – o rispònde a-i requisìti: scinbolo ch'o mètte insèmmè fòrsa, inzègno, tenàccia e custòdia. Piâxiùo a tùtti ànche perchê ‘ghinozaménte minaciòzo e fermaménte prònto’.

Illustrazioni

A pag. 8 dall'alto:

- 1970, bollettino.
- 1971, logo del trofeo “Grifo d'Oro”
- 1973, manifesto per le celebrazioni del cinquantesimo anniversario di fondazione.

A pag. 9 dall'alto:

- 1975, verso del nuovo gonfalone
- talloncino per i libri donati alla Biblioteca
- Bollo adesivo per il parabrezza.

